

[Agerschou]

Hvordan vil regeringen bidrage til, at kommunerne kan udbygge på daginstitutionsoverområdet?»

Begrundelse

Ifølge Information onsdag den 2. juli 1986 mener ministeren bl.a., at kommunerne bør udbygge på daginstitutionsoverområdet.

Som regeringens bidrag hertil nævnes, at staten ikke længere vil forhindre en sådan udbygning med stramme procentrammer. Det siges endvidere, at det specielt bliver børnene, der kommer til at nyde godt af det større spillerum, regeringen vil give kommunerne, og at det vil komme til at koste penge – også som følge af lovmæssige stigninger, regeringen selv vil være med til at sætte i gang. Spørgeren er i den forbindelse interesseret i at få oplyst, hvad det mere konkret er, regeringen vil bidrage med.

Svar (15/7 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Spørgsmålet er stillet under henvisning til et indlæg i dagbladet Information den 2. juli 1986. Så vidt jeg kan se, må anledningen til dette indlæg være et interview med mig i Pædagogisk Medhjælper Forbunds blad, AOD, der har samme dato.

Jeg kan oplyse, at jeg forventer at afgive en redegørelse om børnefamiliernes situation til folketinget efter nytår.

I redegørelsen er det bl.a. hensigten at tage op, hvilke initiativer der er behov for inden for dagforanstaltningsoverområdet.

Med henblik på at få en diskussion til yderligere belysning af dette spørgsmål har jeg netop udsendt et debatoplæg: »Børn og pasning '86«.

I tilknytning hertil har jeg f.eks. givet udtryk for, at det kun er et fåtal af de eksisterende forsøgsmidler, der bliver brugt på børneområdet. Dette er synd, da børneområdet er et af de områder, jeg prioriterer højt. Samtidig har jeg sagt, at jeg ikke er bekymret for de børn, der går i daginstitution, men at vi stadig mangler nogle tilbud til nogle af de børn, der står uden for ordningen.

Med det økonomiske opsving er det imidlertid mit håb, at der bliver plads til at fortsætte regeringens kurs med forbedringer for børnefamilierne.

For eksempel er de økonomiske rammer for kommunernes budgetlægning i 1987 ikke så stramme som i de foregående år, og med den økonomiske fremgang er der håb om, at vi ikke skal have disse stramme regler igen.

Men som jeg bl.a. præciserede i det omtalte interview, er der endnu ikke taget stilling til den nærmere udformning af, hvad der fremtidig skal ske på børneområdet.

Spm. nr. S 1418

Til miljøministeren (3/7 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvilke videnskabelige og politiske overvejelser vil kunne begrunde en dansk ratifikation af fjernelse af stoffer fra dumpningskonventionernes forbudsliste, og hvordan harmonerer en sådan ratifikation med den danske og nordiske dumpningspolitik, således som den bl.a. kommer til udtryk i Nordisk Ministerråd og den nationale lovgivning på havmiljøområdet?»

Begrundelse

Miljøstyrelsen har for nylig accepteret, at silikoneforbindelser fjernes fra forbudslisten, og samtidig gjort opmærksom på, at det danske tilsagn ikke er formelt ratificeret af Danmark.

Det er den danske og nordiske holdning, at dumpning af alle former for affald er en uacceptabel bortskaffelsesmetode. Baggrunden for denne holdning kan bl.a. findes i et fællesnordisk papir til Londonkonventionens 7. møde i februar 1983, hvoraf det bl.a. fremgår, at de nordiske lande er af den opfattelse, at man aldrig med tilstrækkelig sikkerhed kan forudsige, hvad der sker, efter at affald er dumpet i havet. Denne usikkerhed – koblet sammen med dumpningens irreversible karakter – er en hjørnesteen i den nordiske dumpningspolitik.

I marts 1985 vedtog Nordisk Ministerråd at søge international tilslutning til det nordiske synspunkt, at dumpning af affald er uacceptabel. Denne tilslutning skulle søges i de internationale dumpningskonventioner.

En dansk accept og ratifikation af vedtægter, der betyder, at der vil blive åbnet for dumpning af stoffer, det tidligere var forbudt at dumpe, er i modstrid med denne politik og strategi.